

TRAJA SÚRODENCI

LEKCIA. Nu 12
TEXT: NU 12,7

Milí bratia a milé sestry!

Boží ľud sa nachádza na Páranskej púšti. Na mieste, odkiaľ sa pohnú smerom k Prisľúbenej zemi. Doteraz reptali proti Mojžišovi pre nedostatok mäsa, pre nehostinné podmienky na púšti. Doteraz reptali všetci.

Náš dnešný text nám predstavuje veľmi zvláštnu, ale nie ojedinelú situáciu. Proti Mojžišovi začínajú reptáť jeho najbližší – Áron a Mária, podľa iného prekladu Miriam, - jeho brat a jeho sestra. Miriam, ktorá po prechode cez Červené more spievala Hospodinovi chválospev, a kňaz Áron, ktorý bol vyvoleným Božím služobníkom. Zvlášťne, ale nie ojedinelé. Bratia a sestry! Títo dvaja ľudia predstavujú aj naše postoje. Ani my, kráľovské kňazstvo, svätý ľud, vyvolení Boží služobníci nemáme problém raz spievať chválospevy, oduševňovať sa pre Božie dielo, a o krátky čas reptáť proti Bohu aj proti tým, ktorí Mu spolu s nami slúžia. Neprekáža nám ani to, že sú nám blízki, že sme spolu znášali bremená služby. Keď sa nám na nich niečo znepáči, bez váhania ich začneme ohovárať, osočovať, reptáť a bojovať proti nim.

Čo sa Márii a Áronovi nepáčilo na ich bratovi Mojžišovi? Ich reptanie malo dva dôvody: Mojžiš si vzal za manželku Cippóru – kráľovskú dcéru z pohanského kmeňa Kúšijcov, ktorých znalci Písma stotožňujú s Midjánčanmi. Tí však mali svoj pôvod v Božom ľude, len postupom času sa od Hospodina odvrátili a začali si ctiť modly. Stali sa pohanmi. A druhým dôvodom bola žiarlivosť: „Hovoril azda Hospodin len prostredníctvom Mojžiša? Nehovoril aj prostredníctvom nás?“ Či som ja horšia kazateľka ako môj brat alebo moja sestra? Či ja nemám to pravé videnie? Či sa mne Boh neprihovára? Tieto otázky, žiaľ, nie sú cudzie ani nám. Tiež si ich kladieme, keď sa domnievame, že sa nám dostáva menej pozornosti od Boha aj od ľudí. Ale, rovnako ako Áron a Mária, ani my si ich nekladíme, aby sme sa polepšili, aby sme so sebou niečo začali robiť, ale preto, aby sme „úspešnejšie“ a hlasnejšie začali reptáť.

Všimnime si však Mojžišovu reakciu. Nepresviedča ich o správnosti svojho konania, nesnaží sa ich umlčať. Je verný tej charakteristike, ktorú o ňom vyriekol Hospodin: „Mojžiš bol veľmi pokorný muž, najpokornejší, aký kedy na Zemi žil.“ Nepúšťa sa do obhajoby ani do protiútok. Necháva ich reptáť, lebo vie, že jeho vec je v Božích rukách, že Hospodin je Ten, ktorý sa ho zastane. Tak, ako veľmi sa podobáme Áronovi a Márii, tak veľmi sa v tomto odlišujeme od Mojžiša. My by sme radi vzali spravodlivosť do vlastných rúk, umlčali tých, ktorí sú proti nám, len aby sme my vyšli z ohováraní ako víťazi. Chýba nám Mojžišova pokora a jeho trpezlivosť, že Hospodin vyrieši veci za nás, to vedomie, že On za nás bojuje.

A aká je Hospodinova reakcia? „Hospodin to počul.“ Toto akoby si Áron s Máriou neuvedomovali. Akoby zabúdali na to, že Hospodin počuje všetko, že Jeho pozornosti neunikne žiadne naše Slovo, naša myšlienka ani náš skutok. On sa nehnevá na Mojžiša pre jeho pohanskú manželku, čím už v tých časoch ukazuje, že aj pohania majú otvorenú cestu k Nemu.

A berie veci do vlastných rúk: „Hospodin hneď nato povedal Mojžišovi, Áronovi a Márii:“ Všimnime si, že Hospodin neprestal hovoriť ani s tými, ktorí nekonali podľa Jeho Slova. On hovorí aj s hriešnikmi, lebo v ich živote chce zabezpečiť nápravu. Už v raji hľadal Adama, hoci vedel, že zhrešil proti Nemu. A zhováral sa s ním. Aj s nami sa Hospodin chce

zhovárať, hoci denne hrešíme proti Nemu. Chce s nami vstupovať do vzťahu, aby sme sa k Nemu obrátili, aby sme zmenili naše postoje, náš život, náš vzťah k Nemu.

A Hospodin sa chce ešte aj stretnúť s týmito dvoma reptajúcimi Izraelitmi: „Vy traja vyjdite k stanu stretávania.“ Chce s nimi hovoriť z oblaku, chce im byť nablízku. Hospodin aj nás pozýva do stanu stretávania, pozýva nás do svojho chrámu, kde sa nám chce prihovoriť skrz svoje Slovo, kde môžeme skutočne prežívať Jeho blízkosť. Áron a Mária prišli pred Hospodina a vypočuli si, ako rehabilitoval Mojžiša. Je prekvapujúce, že Pán Boh ich slovne nenapomína kvôli reptaniu, ale predstavuje sa im ako suverénny Boh, ktorý má právo vyvolať si každého iným spôsobom, každého pre niečo iné, každého pre inú službu.

O Mojžišovi hovorí úžasnú vec: On nie je obyčajným prorokom, ale je „dôverníkom v celom dome Hospodinovom.“ Jemu dáva nahliadnuť do svojich tajomstiev, jemu dovoľuje, aby uzrel podobu Hospodina. Nikto teda nemá právo hovoriť proti nemu, lebo – akoby hovoril proti Hospodinovi. Mojžišovi sa teda vyplatilo v pokore čakať na Boží zásah. Mojžiš sa tejto pokore naučil v službe Bohu. Bratia a sestry! Aj my, dnešní Boží služobníci, by sme mali viac priestoru v našom živote prepustiť Bohu. Aby mohol konať, aby s nami mohol hovoriť a bojovať za nás.

„Hospodin sa na nich rozhneval a odišiel.“ Poznáme takéto stavy. Keď sa nám zdá, že Hospodin nás vo svojom hneve opustil, že už nie je s nami. On nečakal na obhajobu Árona a Márie – svojím dočasným vzdialením ich chcel primäť k návratu.

Hospodin odišiel, ale Jeho hnev zostal pri reptajúcich súrodencoch. Znakom tohto Jeho hnevu je Máriino malomocenstvo. Choroba, ktorá zvonka rozožiera telo tak, ako hriech rozožiera dušu i telo zvnútra.

A Áron sa v pokore približuje k svojmu bratovi, proti ktorému ešte prednedávnom bojoval. Ide k nemu a nazýva ho svojím pánom. Koľká premena! Už nie hnev, ale pokora. Nie zlosť, ale úpenlivá prosba o pomoc, ktorej predchádza vyznanie hriechu. Áron netají, že sa dopustili hriechu, ale prosí o odvrátenie trestu. Prosí za svoju sestru, lebo vie, že Mojžiš môže jeho prosbu predostrieť Bohu. Ako veľmi mu musel veriť! Ako musel prekonať svoj strach. Veď Mojžiš by bol mohol povedať, že je mu to jedno, že je urazený, že sa hnevá... Bratia a sestry! Koľkokrát my urážame Pána Ježiša, a On je predsa ochotný volať za nás k Hospodinovi ako Mojžiš za Máriu: „Bože, prosím ťa, uzdrav ju!“ Bože, prosím ťa, zbav ich hriechov! Bože, prosím ťa, odvráť od nich svoj trest. „Bože, prosím ťa!“ Je dobré, že máme takéhoto Prostredníka, ktorý sa neuráča, nehnevá, ale prosí za nás svojho nebeského Otca.

Hospodin vypočul Mojžišovu prosbu, ale Máriu pre výstrahu predsa potrestal. Sedem dní musela zostať mimo tábora. Je to najnižší možný trest, aký jej mohol udeliť. Pán Boh je mierny aj vo svojich trestoch, ktoré stanovil nám. Je taký, pretože nebol mierny v treste, ktorý vymeral svojmu jednorodenému Synovi za nás.

A čo pospolitosť Izraela? Kvôli Máriinmu hriechu musí celý ľud čakať na Párnskej púšti. Hriech im nedovoľuje pohnúť sa ďalej. Ani nám. Kým ho nevyznáme, kým nepoprosíme Ježiša, aby nás vyslobodil, aj my budeme strnulí vo svojom vzťahu s Bohom. Nebudeme sa vedieť ani chcieť k Nemu priblížiť, lebo sa Ho budeme báť.

Bratia a sestry! Nech nás žiarlivosť nestrhne k reptaniu. Učme sa od Mojžiša pokore a trepezlivosti, aby Pán Boh mal v nás záľubenie. Budme vďační Bohu za to, že sa s nami chce stretnúť a prehovoriť k nám. Majme odvahu prosiť o odpustenie pre seba i pre iných. A nedovoľme, aby nás hriech dlho zdržiaval vzdialených od Hospodina. Vyznajme ho, lebo je verný a spravodlivý Ten, ktorý nám ho odpustí. Amen.

Písané kázne – Mgr. Erika Domonkošová

